

عنوان مقاله:

بررسی مبانی فلسفی جایگاه عقل و عرف متشرعه در حقوق با تمرکز بر آراء علامه طباطبایی و استاد مصباح یزدی

محل انتشار:

پژوهش نامه حقوق اسلامی، دوره 17، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی غلامی - دانشیار دانشکده معارف اسلامی و حقوق دانشگاه امام صادق (ع)

محمد پورکیانی - دانشجوی دکتری سیاست گذاری فرهنگی دانشگاه باقرالعلوم (ع)

خلاصه مقاله:

انقلاب اسلامی ایران به عنوان سرآغاز ورود دین در اداره جامعه در دوران معاصر، نیازشدیدی به نظریه پردازی در مورد چگونگی استفاده از منابع مختلف دینی و بشری در علوم اجتماعی دارد. حکمت متعالیه ملاصدرا با جمع و مبرهن کردن منابع مختلف معرفت راه را برای استفاده از عقل و عرف هموار کرده است ولی دقت ها و تقریرهای گوناگون اندیشمندان صدرایی موجب تفاوت در میزان استفاده از عقل و عرف می شود. این تحقیق نشان می دهد که نظر علامه طباطبایی در اعتباری دانستن گزاره های حقوقیو نظر استاد مصباح یزدی در حقیقی دانستن آن ها، تاثیر روشنی در میزان استفاده از منابع مختلف حقوقی خواهد داشت، به نحوی که اعتبارات مورد تایید علامه، موجب رونق عرف و موضع استاد مصباح موجب کمرنگ شدن عرف و قوت برداشت های ثابت و عقلانی در حقوق خواهد شد. با اثبات امکان و مطلوبیت استفاده از عقل و عرف، مکتب حقوقی ما از مکاتب طبیعی و واقعگرایی فاصله گرفته و به مکتباجتهادی نزدیک می شود.

کلمات کلیدی:

عقل، عرف متشرعه، نوصدرایی، اعتباری، اخباری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835539>

